

NAFTA

ORGAN KRAJOWEGO TOWARZYSTWA NAFTOWEGO
wychodzi 2 razy na miesiąc 8-ego i 22-ego.

Prenumerata wynosi rocznie 12 koron.

Członkowie „Krajowego Towarzystwa Naftowego“ otrzymują „Naftę“ bezpłatnie.

Adres Redakcyi i Administracyi: Lwów, ul. Słowackiego 1. 3, biuro Krajowego Towarzystwa naftowego.

Treść zeszytu 6.

Cena ropy — cena nafty. Nap. dr. St. Bartoszewicz. — Z Rogów. — Protokół z posiedzenia Kraj. Tow. naftowego. — Z Tustanowic. — Z krajów naftowych. — † Ś. p. Wiktor Kolosvary. — Kronika.

Cena ropy — cena nafty.

Zapewne wkrótce już na najbliższym posiedzeniu komitetu egzekutywnego Petrolei, które ma się odbyć we Lwowie w pierwszych dniach kwietnia przyjdzie do zawarcia umowy z kartelem rafinerów o sprzedaż ropy dla celów wewnętrznej potrzeby i eksportu na nową kampanję 1906/7. O ile sądzić można z przedwstępnych pertraktacyj, warunki te obecnie będą więcej korzystne dla producentów, niż w roku ubiegłym, gdyż rafinerzy zobowiązali się zakupić ropę na wewnętrzną potrzebę w stosunku 2 cetnarów ropy do jednego cetnara nafty, jednocześnie jednak żądają 35.000 wagonów ropy na cele eksportowe po niskiej eksportowej cenie; przeciętna cena ropy wobec tego i w kampanii 1906/7 wypadnie niespełna $3\frac{1}{2}$ korony; jest to cena lepsza w porównaniu z rokiem ubiegłym, w którym przeciętna cena po odliczeniu wszelkich kosztów tłoczenia magazynowania i t. d. wypadnie nie wyżej $2\frac{1}{2}$ koron; rozpatrzyć jednak należy, czy ceny te, jakie producent w roku zeszłym, a nawet w tym roku za ropę osiągnie, odpowiadają rzeczywiście cenom produktów naftowych w Austrii i na rynku europejskim, czyli innemi słowy, czy producent wyższej

ceny bez upośledzenia interesów przemysłu rafineryjnego przy obecnej konjunkturze handlowej osiągnąć nie może. Kwestya ta jest niezmiernej wagi.

Sytuacya u nas w kopalnictwie naftowym po zbadaniu tego, jak pod niektórymi względami zawodnym okazał się Borysław, wykazała dzisiaj, że tylko wyjątkowo produktywnie szyby przy panującej dotąd niskiej cenie ropy opłacić się mogą; przy obecnej cenie szyb musi wydać przynajmniej 1.200—1.500 cystern ropy, by mógł być zamortyzowanym i dać pewne oprocentowanie kapitału; ponieważ szyby takie należą bądź co bądź do wyjątkowych, przeto większość szybów nie opłaca się, a panujące przez dwa lata istnienia Petrolei niskie ceny ropy teraz dopiero gniołają całym swoim ciężarem przedsiębiorcę naftowego, bo wkładany przez 2 lata na wiercenie kapitał w nadziei otrzymania większej ropy nie dał spodziewanych rezultatów i tylko wyższa i to znacznie wyższa cena ropy może uratować włożone w wiercenie kapitały i dać jakieś oprocentowanie.

Fakt jest to dzisiaj w przemyśle naftowym powszechnie znany; nawet wielkie akcyjne Towarzystwa naftowe, jak: Karpackie, i „Schodnica“ ucierpiały wskutek niskiej ceny

ropy i doczekały się szczególnie pierwsze szalonego spadku akcyj i nawet rafinerie wzorowo prowadzone nie zdołały uchronić tych towarzystw od spadku akcyj. Wszystkiemu jest winna błędna polityka naftowa, a położenie jakie dzisiaj panuje w przemyśle naftowym, zawdzięczać należy tej polityce, która wreszcie doczekać się powinna bankructwa i ustąpić miejsca innej zdrowszej, na innych zasadach opartej. Mamy i organizację producentów surowca i organizację rafinerów; brakuje tylko jednego, zgodnego współdziałania tych dwóch organizacji dla dobra całego przemysłu naftowego; stosunki w przemyśle naftowym zostały zupełnie wypaczone, rafinerzy starali się przez te dwa lata do niemożliwości wyzyskać produkcję surowca, podstawę ich własnego przemysłu; taka polityka musi doprowadzić do bankructwa, bo nawet te zdobycze, jakie święci dzisiaj przemysł rafineryjny austriacki zagranicą, zdobywając sobie coraz nowe rynki zbytu zniknąć mogą i urwać się na początku swego rozwoju, gdy produkcja surowca przy niskich cenach upadnie i cały szereg kopalń nie tylko rozwijać się, ale istnieć przy obecnej cenie ropy nie będzie mógł; u większych towarzystw znalazło już to wyraz w spadku akcyj; wśród mniejszych spółek tłumi się to wszystko wewnątrz i co jest najciekawsze, sytuacja

na rynku naftowym europejskim po katastrofie kaukazkiej i z powodu wyczerpania terenów naftowych w Pensylwanii jest dla przemysłu naftowego korzystną, jak nigdy, i nasz przemysł naftowy tłumi się i zabija sam siebie przez zachłanną, ale krótkowidzącą politykę tej gałęzi przemysłu, która sama sobie usuwa podstawę. Tak dalej trwać nie może. Należy szukać wyjścia z tego położenia; częściowo już i sami rafinerzy zrozumieli to położenie i wskutek więcej solidarnego występowania producentów na ten rok chcą już zawrzeć więcej korzystny układ dla producentów. Czy jednak układ ten jest już ostatnią granicą, która kładzie kres dalszej wyższej ropy? Czy układ ten znosi przywileje rafinerów i krzywdę producentów? Niechcąc być gołosłownymi tylko, rozpatrzmy rzecz tę na podstawie zestawienia, co osiąga rafiner przy obecnych cenach produktów naftowych, przetwarzając jeden cetnar ropy borysławskiej na naftę wewnętrzną i na naftę eksportową i czy wskutek tego jest możliwe podniesienie cen ropy.

Przypuśćmy, iż rafineria położona jest w Boguminie; wszystkie ceny produktów naftowych będziemy liczyć loco Bogumin.

Z 100 kg. ropy borysławskiej przeciętnie otrzymać można przy postępowem urządzeniu rafinerii:

4.5 kg. benzyny rektyfikowanej	à 14 koron	100 kg. co stanowi	0.63 k.
45 kg. nafty rafinowanej Standard	à 19 "	po odliczeniu podatku kon.	8.55 "
10 kg. olei smarowych przeciętnie	à 13 "		1.30 "
15 kg. oleju gazowego	à 4 "		0.60 "
4 kg. parafiny rafinowanej	à 56 "		2.24 "
6 kg. asfaltu lub mazi	à 2 "		0.12 "
Razem			13.44 k.

Wydatki przy tej przeróbce są następujące:

100 kg. ropy dla wewnętrznej przeróbki loco Borysław	koron 5.60
Fracht z Borysławia do Bogumina	" 1.78
Koszta przeróbki 100 kg. ropy wraz z amortyzacją	" 2.50
Razem	koron 9.88

Zysk więc rafinera przy przeróbce jednego cetnara ropy na wewnętrzną potrzebę wynosi 3 kor. 56 hal.; weźmy więc okrągło $3\frac{1}{2}$ kor.

Rozpatrzmy teraz, jak się przedstawia zysk rafinerii również w Boguminie położonej przy przeróbce ropy na naftę eksportową.

Ze 100 kg. ropy otrzymuje się wtedy:

4.5 kg. benzyny rektyfikowanej	à 14 koron	100 kg. co stanowi	0.63 k.
40 kg. nafty eksportowej	à 4 "		1.60 "
5 kg. nafty wewnętrznej Standard	à 19 "		0.95 "
25 kg. oleju gazowego	à 4 "		1.00 "
4 kg. parafiny rafinowanej	à 56 "		2.24 "
6 kg. asfaltu	à 2 "		0.12 "
Razem			6.54 k.

Wydatki wynoszą:

100 kg. ropy eksportowej loco Borysław	1.75 k.
Fracht z Borysławia do Bogumina dla ropy eksport. licząc, iż rafiner	
50% produktów naftowych wywiezie zagranicę	1.46 "
Koszta przeróbki za 100 kg. ropy	2.00 "
Razem	5.21 k.

W tym więc wypadku zysk rafinerii nafty przy przeróbce 100 kg. ropy wynosi 1 kor. 33 h. Uwzględniając, iż rafineria nie od razu sprzedaje wszystkie swoje produkty, że ponosi większe koszty komisowe przy sprzedaży produktów naftowych zagranicą, zysk w każdym razie przy przeróbce 100 kg. ropy wynosić będzie co najmniej 1 koronę. Obliczając więc bardzo nisko zysk rafinerii na $3\frac{1}{2}$ korony przy przeróbce ropy na potrzeby wewnętrzne i 1 koronę na eksport i przyjmując, iż dana rafineria w Boguminie połowę ropy kupuje na wewnętrzną potrzebę i połowę na eksport przeciętnie przy przeróbce 100 kg. ropy zarabia 2 kor. 25 hal., gdy producent w roku ubiegłym za 100 kg. ropy otrzymał także około $2\frac{1}{4}$ K. Stosunek ten jest poprostu rażący. Przedsiębiorca naftowy który ponosi ryzyko wiercenia, który wkłada około 200.000 koron na wywiercenie jednego szybu, nie wiedząc w jakim stopniu i czy ten szyb będzie produktywny, otrzymuje za swój produkt tyle ile rafiner, który kapitał na budowę rafinerii już zamortyzował za przeróbkę tego wydobytego produktu. Jest to stanowczo stosunek nienormalny. Jeśli uwzględnimy, że bardzo dużo rafinerii w roku ubiegłym większą część ropy kupiło po cenie eksportowej, a mniejszą część po cenie wyższej wewnętrznej, korzystając z tego, iż na 100 kg. ropy potrzebowali się wykazać tylko 40% nafty wyeksportowanej, to musimy

przyjść do przekonania, że zysk tych rafinerii był jeszcze większy; dalej jeśli uwzględnimy, że rafinerie mniejsze miały prawo i kupowały ropę dla celów wewnętrznej przeróbki już po przeciętnej cenie $2\frac{1}{2}$ —3 korony, to również musimy przyjść do przekonania, że te rafinerie, choć może nie w tym stopniu wyzyskały przeróbkę ropy na oleje smarne lub wyrób parafiny, to jednakowoż płacąc mniej za ropę i mając mniejsze koszty przeróbki, również miały taki sam zysk, jeśli nie większy. W roku obecnym warunki eksportu ropy będą się przedstawiać jeszcze o tyle korzystniej dla rafinerów, iż w Niemczech od 10. marca została znizowana taryfa kolejowa na naftę austriacką o 50 proc. tak, iż to stanowi w relacji Bogumin-Wrocław oszczędność na transporcie 49 fenigów od cennika nafty, w relacji Bogumin-Berlin 1 marka 54 fenigi, w relacji Bogumin-Poznań 1 marka 5 fenigów, a więc i cena nafty eksportowej loco Bogumin w przecięciu wypadnie co najmniej o 1 koronę wyżej.

Wszystkie te względy i przytoczone daty przemawiają za tem, że przedsiębiorca naftowy ma wszelkie uprawnienie do tego, by cena przeciętna ropy była o wiele wyższa, przynajmniej jeszcze o 1 koronę wyższa nawet od tej jaka przypuszczalnie wypadnie za kampanię 1906/7. Tego wymaga sanacja naszego przemysłu naftowego kopalnianego

tego wymaga zwykła sprawiedliwość w podziale zysku obydwu gałęzi przemysłu; tego wymaga wreszcie przezorność ekonomiczna, która powinna mieć na względzie całość przemysłu naftowego i jego zdrowy rozwój. O wiele prostszem zamiast obliczania przeciętnych cen ropy byłoby ustanowienie normalnej ceny za ropę bez względu na to, czy jest ona przeznaczona na przeróbkę nafty wewnętrznej czy eksportowej. Jeśli jednak już został przyjęty sposób obliczania przeciętnej ceny ropy z ropy sprzedanej na wewnętrzną potrzebę i ropy eksportowej, to dyrekcya „Petrolei“ powinna wykonywać ściślejszą kontrolę nad każdym cetnarem sprzedanej ropy, gdyż zdarzały się wypadki i takie, że nafta quasi na eksport przeznaczona wracała ze stacyi pogranicznej na Czechy lub Morawę po opłaceniu podatku konsumcyjnego, a producent za ropę użytą na wyrób takiej nafty otrzymywał niższą cenę eksportową, a oprócz tego powinno się podnieść cenę ropy wewnętrznej i eksportowej. Naturalnie ludzić się nie można, skoro przemysł rafineryjny ma tendencję ciągnąć jaknajwiększe zyski kosztem kopalnictwa naftowego, by w tej polityce kierował się względami sprawiedliwości, lecz solidarne, energiczne i nieustanne strzeżenie swoich interesów przez producentów jeszcze bardzo wiele zdziałać może; dzisiaj nie wystarcza, by komitet egzekutywny zatwierdził taką lub inną umowę sprzedaży ropy, musi on jeszcze we własnym interesie pilnować z ołówkiem w ręku najmniejszych szczegółów wykonania tej umowy; brak tej ustawicznej ciągłej kontroli wytworzył przez dwa lata dzisiejsze stosunki w kopalnictwie naftowem, które przygniatają swym ciężarem naszą produkcję surowca.

Dr. Stefan Bartoszewicz.

Z Rogów.

Co raz więcej interesuje się świat naftowy u nas terenami w Rogach i nie ulega najmniejszej wątpliwości, że w krótkim czasie będziemy tu mieli kopalnię na wielką skalę. Dotychczasowe rezultaty są nadzwyczaj

zachęcające dla przedsiębiorców naszych, tem więcej, że położenie geograficzne nie mało przyczynia się do rozpoczęcia nowych wierceń w tych stronach. Gościniec cesarski bowiem jest tu granicą między terenem w Równem i w Rogach, dowóz materiału zatem łatwy, bo od stacyi Iwoniecz zaledwie 5 kil. Rurociągi istnieją od dawna, fracht od ropy do rafineryj zachodnich jest znacznie korzystniejszy niż fracht dla ropy borysławskiej; słowem wszystko przemawia za Rogami, a nowe szyby najwięcej oczywiście wabią nowych nafeiarzy w nasze strony.

Jak wiadomo, rozpoczęte zostały swego czasu wiercenia na terenie w Rogach przez Tow. Ake. dla przemysłu naftowego we Lwowie (zwane zwykle „Nafta“) i to w r. 1899. W r. 1901 został dowierzony pierwszy szyb, który dawał z początku przeszło cysternę na dobę. Następny szyb, cokolwiek ku północy wysunięty, zaczął dawać ropę w październiku 1902 r. Nr. 3 został ulokowany na linii ropnej ku południowi, zaś nr. 4 na tej samej linii przez nr. 1 nr. 3 wyraźnie oznaczonej. Nr. 5, ostatni szyb produktywny, znowu leży więcej ku granicy terenu p. Karola Peratza bardziej na północ wysunięty, a na linii, która idzie przez nr. 2 i 5, t. j. na tej samej linii, leży nr. 7 „Nafty“. Ten ostatni szyb jeszcze niema produkeyi i mieć jej jeszcze nie może.

„Nafta“ przeciętnie wierci mniej więcej 18 miesięcy w jednym szybie. Wiercenie bowiem nie jest przykre, tylko w pewnej głębokości trzeba wiercić bardzo ostrożnie. Wierci się w najrozmaitszych ilach i iłolupkach, potem w kamieniu, czasem bardzo twardym, dopiero w dość wielkiej głębokości znajdują się pokłady piaskowca, w których się wierci aż do ropy.

Głębokość pojedynczych szybów „Nafty“ wynosi:

Nr. 1.	825 m.
Nr. 2.	854 m.
Nr. 3.	902 m.
Nr. 4.	925 m.
Nr. 5.	932 m.

Jedynka trafiła na ropę w głębokości 825 m. Została jednak w zeszłym roku po-

głębioną, a ma obecnie już około 870 m. Produkcya przez pogłębienie poprawiła się, ale nieznacznie. Obecnie znowu wierci się głębiej, a może być, że trafi się jeszcze na wielką produkcję, gdyż ciągle wierci się w piaskowcu.

W roku 1904 w czerwcu został dowiercony nr. 4, najlepszy, jak dotąd, szyb w Rogach, który z początku dawał około 30 wagonów ropy dziennie. Już nr. 2 i 3 z początku dawały większą produkcję niż nr. 1, gdyż 2—3 wagony dziennie. Całą produkcję tej kopalni po koniec roku 1905 podajemy niżej. Nadmieniamy przy tem, że nr. 5 dopiero w lutym 1906 r. został dowiercony i daje regularnie 3—4 wagony dziennie.

Produkcya poszczególnych szybów po koniec r. 1905 wynosiła:

Nr. 1.	1.150 wagonów	51	miesiącach
Nr. 2.	1.242	27	"
Nr. 3.	938	19	"
Nr. 5.	4.652	18	"

Więc rezultaty bardzo ładne, zwłaszcza jeżeli się uwzględni, że wszystkie szyby dają jeszcze dalej ropę, produkcya w żadnym szybie jeszcze nie ustała i nie wymaga pompowania. Nr. 3 jeszcze do dziś dnia daje 2 do 3 cysterny dziennie, nie jest zatem o wiele gorszy od dobrych szybów borysławskich. Trzeba dodać, że do dziś w tym szybie jeszcze znajduje się cały warsztat na spodzie, bo tak niespodzianie przyszła wielka produkcya, że nie było mowy o wyciągnięciu świdra. Szyb stoi nie ruszony od czasu swej produkcji.

Oprócz tych szybów ropodajnych wierci „Nafta“ jeszcze nr. 7, który w głębokości 896 m. trafił na piaskowiec i wierci odtąd dalej w piaskowcu. Ponieważ tego piaskowca można się spodziewać mniej więcej 80 metrów, więc prawdopodobnie za trzy miesiące w tym szybie „Nafta“ będzie miała produkcję.

Wzdłuż terenu „Nafty“ ciągnie się teren pp. Karola Perutza i Ski, który leży cokolwiek ku północy, zaś 1.300 m. więcej na południe przecina teren „Nafty“ i dalej ciągnie się w kierunku ku południowi.

Cały teren pp. K. Perutza i Ski jest dobrze skomasowany i wynosi przeszło 200 morgów w jednym kawałku.

Firma ta ulokowała swoje trzy szyby tuż na granicy terenu „Nafty“, widocznie chcąc zapobiedz temu, by sąsiad im terenu zanadto nie wyssał. O ile można sądzić z dotychczasowych wyników, to te szyby są cokolwiek zanadto ku północy wysunięte, i wskutek tego, że w kierunku linii ropnej ku północy pokłady idą w głąb, muszą wiercić głębiej w tych szybach. Nr. 1 p. K. Perutza ma dotąd 975 m. jest więc najgłębszy w Rogach, wierci się w piaskowcu mniej więcej już 70 m., a dostał pierwsze wybuchy w głębokości 970 m. Od tej głębokości wierci się w twardym piaskowcu, wybuchy są częste i dość silne, można się więc spodziewać znaczniejszej produkcji za kilka dni, gdyż najbliższy szyb „Nafty“ Nr. 5 przewiercił prawie 80 m. piaskowca aż do produkcji.

Drugi szyb tej firmy leży blisko nr. 2. „Nafty“. Ma on już 850 m. lecz dotąd jeszcze nie wierci się w piaskowcu, chociaż nr. 2 „Nafty“ miał piaskowiec już przy 815 m. Widać z tego, że ku północy i w kierunku linii naftowej pokłady dość silnie zapadają.

Nr. 3 p. K. Perutza ma dopiero 750 m., więc jeszcze około 250 m. mu brakuje do ropy.

Nie ulega wątpliwości, że cały teren tak „Nafty“ jakoteż P. K. Perutza leży na dobrej linii. A ponieważ teren „Nafty“ w kierunku ku południowi, aż za terenem P. K. Perutza ciągnie się dalej aż do granicy Iwonieza, więc można się spodziewać wielkiej kopalni i wielkiej bardzo produkcji. To też spekulacya kwitnie na dobre, terenu dokoła są wykupione i po do wierceniu się większej produkcji w Nr. 1. firmy K. Perutza i Ski niezawodnie mnóstwo nowych rygów niebawem pokaże się na sąsiednich terenach.

Nadzwyczaj interesujące będą wiercenia Ski. P. O. Rosnera w Rogach i pp. A. Go-rayski, St. Klobassa, L. Mikucki i K. Perutz est. przy samej granicy Rogów, lecz już na dominium Iwonieza. Szyb P. O. Rosnera leży przy granicy P. K. Perutza i Ski.

kolwiek ku północy, ale o 1.200 m. oddalony od obecnych szybów „Nafty“ i P. K. Perutza. Bardzo trudno zatem sądzić, czy ten szyb jest na linii ropnej lub nie. Ma teraz około 360 m. i trafił niedawno na surowiec. Szyb pp. A. Gorayskiego i Ski. zaś jest oddalony od szybów ropodajnych Rogowskich przeszło 3 klm. O ile można wnioskować z obecnych szybów to leży on wyraźnie na linii Wietrzno-Równe-Rogi. Lecz oczywiście trudno sądzić, gdyż dotąd wierci się w łupkach i w iłolupkach a ma dopiero około 600 m. głębokości.

Jeżeliby p. Świeykowski, który jest przedsiębiorcą tego wiercenia, dowiercił się ropy wtenczas można powiedzieć, że prawie niebywała perspektywa otworzy się dla terenów „Nafty“ i P. Karola Perutza, gdyż mają te dwa przedsiębiorstwa terena zupełnie w linii ropnej położone, a ciągnące się na kilka kilometrów na tej linii.

Protokół

z posiedzenia Wydziału Kraj. Tow. naftowego
z dnia 15. marca 1906 r.

Obecni pp. prezes Gorayski, członkowie Wydziału: Gąsiorowski, Łaszczyński, Mars, W. Pieniążek, Sroczyński, Wiśniewski i Zeitleben; z Komisji rewizyjnej pp. Łodziński, i Iwo Pieniążek; redaktor prof. Załoziecki; sekretarz Dr. Bartoszewicz; zaproszeni z po za Wydziału pp. Angerman, Bogusz i Wolski.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu.
2. Sprawozdanie sekretarza.
3. Wybór dwóch członków i dwóch zastępców do państwowej Rady przybocznej rzeczoznawców dla opodatkowania olejów mineralnych.
4. Ustanowienie terminu Walnego Zgromadzenia.
5. Dyskusja nad położeniem przemysłu naftowego.

6. Wnioski i interpelacje.

ad 1. Odczytany protokół przyjęto

ad 2. Przystępując do złożenia sprawozdania sekretarz wspomina o zwołaniu przez Wydział drugi wiec naftowy w Dro-

hobyczu. Wskazuje na tabelę statystyczną przemysłu naftowego za rok 1905, o wniesieniu podań do Dyrekcji kolejowych o daty eksportowe produktów naftowych, o interwencji Towarzystwa w Dyrekcji Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w sprawie zniesienia premii asekuracyjnej dla kopalń naftowych, o ukończeniu przez subkomitetu pracy w sprawie zmiany ustawy naftowej, wreszcie zawiadania Wydziału o przystąpieniu do Towarzystwa 9-ciu członków i o podpisaniu deklaracji przez 31 członków.

ad 3. Do przybocznej Rady Państwowej rzeczoznawców dla opodatkowania olejów mineralnych wybrano pp. Dr. Bartoszewicza i Iwona Pieniążka; na zastępców pp. Władysława Wahala i Ignacego Zahlera.

ad 4. Walne Zgromadzenie Towarzystwa uchwalono odbyć w tym roku w Drohobyczu 2-go kwietnia o godzinie 3-ciej popołudniu.

ad 5. Dr. Bartoszewicz w krótkim referacie opartym na danych przeróbki ropy i cenach produktów naftowych wykazuje, iż korzyści, jakie ciągną rafinerzy przy przeróbce ropy bądź to na naftę wewnętrzną bądź eksportową są nieproporcjonalnie wysokie w porównaniu z niskimi cenami ropy; rafiner osiąga taką samą premję za przeróbkę cietnaru ropy, nie ponosząc żadnego ryzyka, jak producent za wydobycie cietnaru ropy; nawet przy nowym układzie z rafinerami, wobec niskiej ceny ropy eksportowej przeciętna cena ropy wypadnie jeszcze niezbyt korzystnie dla producenta i należałoby żądać wyższej ceny za ropę eksportową na tej zasadzie, że od 10-go marca obowiązuje w Niemczech niższa taryfa kolejowa dla nafty austriackiej, przy której rafinerzy zyskują w relacjach dalszych w Niemczech przeszło 1 markę na transporcie każdego cietnaru nafty. Referat ten wywołał ożywioną dyskusję, w której ogólnie uznano potrzebę obrony interesów producentów przy pertraktacjach z rafinerami i konieczność ześrodkowania wszystkich producentów w Petrolei. Na tem posiedzenie zamknięto.

Z Tustanowic.

Niżej podajemy zestawienie szybów | kości dymenzy i produkeyi według stanu
w Tustanowicach z uwzględnieniem głąbo- | z początkiem marca r. 1906.

Kopalnia	Właściciel	głę- bokość szybu	dy- menzya	U w a g a
Litwa I.	Lubański & Osieciński	945	5"	2 cysterny dziennie
" II.	" "	935	6"	12 " "
" III.	" "	100	10"	
Tryumf I.	Spitzmann, Kammermann i Morgenstern	925	6"	7 " "
" II.	" " "	500	9"	
" III.	" " "	40	blaszan.	
Clay I.	Ralph E. Clay i Parkinson	1012	6"	2 " "
" II.	" " "	875	6"	1 " "
Salamon	Spitzmann, Kammermann & Morgenstern	835	6"	
Jul.-Nahlik I.	Nahlik i Malezewski	1025	6"	6 " "
" II.	" "	850	7"	ruch zastanowiony
" III.	" "	625	7"	
" IV.	" "			szyb nowo założony
Mikucki-Perutz	L. Mikucki i K. Perutz	975	6"	
Bronisław	Rappaport, Bloch i Ska			" " "
Ellgin	Elgin Scott	790	7"	
Perkins, Mac.	Perkins, Mac Intosh, Perkins	95	10"	" " "
Intosh i Perkins				
Katarzyna br.	Dembowski i Ska	990	6"	
Popper				
Gal. Ska naft. I.	Dembowski, Długosz i Ska	740	7"	
" " " II.	" " "	635	7"	
Łaszcz	Łaszcz, Długosz i Ska	845	7"	
Bertold	Goldberg, Becher, Dr. Appeli i Ska	855	7"	
Laura	Becher, Goldberg, Dr. Pacht- mann i Ska	880	7"	1/2 cysterny dziennie
Lilien	Becher, Goldberg i Ska	450	9"	
Sezam I.	Wolski i Ska	982	6"	7 cystern dziennie
" II.	" "			szyb nowo założony

Kopalnia	Właściciel	głę- bokość szybu	dy- menzja	U w a g a
Fortuna	Wolski i Ska	445	9"	
Sumatra	Dr. Kreisberg i Ska	350	9"	
Wilno	Wolski i Ska	220	10"	
Dziunia I.	Dr. Landes, Taubenfeld i Ska	40	blaszan.	
" II.	Bracia Spitzmann i Ska			
Noe	Wolski, Schreier, Schauder i Ska			
Izabela	Feuerstein, Spitzmann i Ska	270	10"	
Sass	K. Dzieduszycki, Dr. Segal i Ska	530	7"	
Trunkwalter	Liebermann, Scheinfeld i Ska	745	7"	
Żmudź I.	" " "	405	9"	
" II.	" " "	15		
Kometa	Dr. Landes, Kraus i Ska	145	10"	
Hala	Kraus, Landes i Ska	400	9"	
Banzaj I.	Stanisław Kurtz i Ska	856	7"	2 cystern dziennie
" II.	" " "			nowy
Sekeya Schreier I.	Uryckie Towarzystwo	840	7"	7 cystern dziennie
" " II	" "	560	9"	
" " III.	" "			zastanowiony
Laupenmühler I.	Łaszcz i Ska	860	6"	
" II.	" "	715	7"	
" III.	" "	420	9"	
Georg I.	Paul Kristen, Z. Biesiadecki	910	6"	6 cystern dziennie
" II.	" "			nowy
" III.	" "			"
Barbara I.	Zamoyski i Ska	600	7"	
" II.	" "			"
Zuzia	Lifschütz, Wiehański i Ska	790	7"	produkcya mała
Genia	" " "	990	6"	
Kordyan I.	Schreier, Baekenroth i Ska	675	6"	
" II.	Spitzmann, Sternbach i Ska	875	6"	instrumentacyja
Na Spitzmanie	Fanto i Ska	965	6"	1 cysterna dziennie
Fanto V.				
Na Spitzm. VIII.	D. Fanto i Ska	600	7"	
Kinga	Zamoyski i Ska	795	7"	

Kopalnia	Właściciel	głę- bokość szybu	dy- menzja	U w a g a
Aba	Spitzmann, Kamerman, Hof- man i Ska	825	6"	4 cystern dziennie
Ewka	Klejnowski i Ska	825	6"	2 cyst. dz. instrument.
Agata I.	Jak. Feuerstein, Ozias Schreier, Schauder i Ska	830	6"	5 cystern dziennie
" II.	" " " "	20		
Ernestyna I.	Wagman, Ekstein i Ska	830	6"	2 cysterny dziennie
" II.	" " "	25		
Bitum I.	Angermann & Macher	825	6"	2 " "
" II.	" "	550	7"	
VI na Terleckim	Dawid, Fanto i Ska	760	6"	10 cystern miesięczn.
VII na Babiezu	" " "	810	6"	1/2 cysterny dziennie
III na Stefań- czuku	" " "	1125	5"	
IX na Rosber- gerze	" " "	660	7"	
Sekoya	Uryckie Towarzystwo	870	7"	
Gartenberg I.				
Adela	Feuerstein, Schreier, Schauder i Ska	930	7"	nowy
Dunin	Libelt i Ska			"
Wechselberg	Wechselberg i Ska			"
Rosa	Grünbaum, Wagmann, Ekstein, Gartenberg i Ska			
Hucul I.	Wagmann, Ekstein i Ska	75	blaszan.	
" II.	" " "	75	"	
Sekoya Feuer- stein	Uryckie Towarzystwo	320	10"	
Smolka	Löwenheck & Schläfrig	205	10"	
Klara	Dr. Segal, Kaufman i Ska	105	10"	
Popielanka	Popiel, Kaufmann i Ska	160	10"	
Parnes I.	Parnes, Scheinfeld, Becher i Ska	240	10"	
Józef	Hulles i Ska	120	10"	
Ignacy	Eifermann i Ska	90	blaszan.	

Kopalnia	Właściciel	głę- bokość szybu	dy- menzja	U w a g a
Jakób	L. Schutzmann i Ska	310	9"	
Salo	" "	50	blaszan.	
Henryk I.	Angermann i Macher	nowy		
" II.	" "	"		
Galicya	Gal. Tow. akc. naftowe	180	10"	
Helena	J. Bittner i Ska	nowy		(E. N.)

Tustanowice przewyższyły swoją produkcją Borysław i zapowiadają się coraz świetniej.

Od naszego stałego korespondenta otrzymujemy następujące wiadomości z Tustanowic z daty 18. marca b. r.:

Najlepszym wskaźnikiem rozwoju Tustanowic jest wiadomość ze źródła, iż Tow. „Lewakowski i Sp.“ w przyszłym miesiącu przystępuje do budowy trzeciej tłoczni transportowej, albowiem dwie obecnie istniejące nie mogą podoląć całej obecnej produkcji.

Obiega pogłoska, że i Towarzystwo „Galicya“ ma zamiar budować tłocznię na terenach swoich w Tustanowicach.

Z nowych szybów wchodzących w okres produkcji, lub mających od dni ostatnich produkcję ustaloną, należy wymienić:

Szyb „Aba“ Galicyjskiego przedsiębiorstwa wiertniczego i naftowego (Spitzmann, Kammerman i Morgenstern), który od tygodnia wyrzuca około 4-ech cystern dziennie.

Szyb Nr. 1., własność Uryckiego Tow. naftowego (sekcja Schreier), który produkcji nie ustalił, lecz oceniają go na 3 do 5 cystern dziennie.

Potem należy wymienić szyby „Banzaj“ Nr. I. firmy „Kurz—Sulimirski“, dwa szyby firmy „Lanpenmühler i Sp.“ (inż. Łaszcza), „Salamon“ Nr. I. własność gal. przedsiębior-

stwa wiertniczego i naftowego i jeszcze kilka innych, które w dniach najbliższych będą mogły być zaliczone do ukończonych.

Szyby dawniejsze trzymają się dobrze, niektóre tylko spadły nieznacznie.

„Litwa“ zawsze przoduje i daje po kilkanaście cystern dziennie, za nią idzie „Tryumf“, potem „Georg“, „Sezam“, „Agata“ i inne.

Produkcję Tustanowic na miesiąc marzec oceniają na przeszło 2000 cystern.

J. P.

Dodatkowo jeszcze korespondent nasz z Tustanowic donosi nam o montowaniu nowego szybu na kopalni „Henryk“ (firma Angermann & Macher) i firma ta zamierza na tej kopalni wierceć dwoma rygami; pan Łaszcza montuje szyb na kopalni „Wilhelm“ na północ od kopalni „Wilno“.

Wieczorem 15-go bm. powstał pożar w szybie Nr. 3 kopalni pana Łaszcza w Tustanowicach wskutek przyniesienia do szybu rozpalonego do czerwoności żelaza; pomimo panującego wiatru pożar łatwo został zlokalizowany wskutek, iż wieża wiertnicza była pokryta blachą żelazną. Był to pierwszy pożar szybu opancerzonego, który wytrzymał zwycięsko próbę; iskry zupełnie się nie rozchodziły i przystęp do kanałów, dołów i rezerwuarów obok wieży był zupełnie łatwy.

Z krajów naftowych.

Rosya.

Piszą nam z Batumu (port naftowy przy Czarnem morzu):

Drugi tydzień już mija, jak port nasz jest prawie zupełnie bezczynny. Statki po produkta naftowe nie przychodzą dla braku tych produktów na składach. Rurociąg z Baku do Batumu, który był uszkodzony, dotąd jeszcze nienaprawiony i nie funkcjonuje; natomiast koleją żelazną zaczęły już przybywać transporty produktów naftowych, nawet nafty w cysternach.

W zeszłym tygodniu przywieziono 264 wagony olei smarowych o zawartości 180 tysięcy pudów, 130 tysięcy pudów destylatu solarowego i 33 tysiące pudów nafty. Rezerwoary, w których są przechowywane produkty naftowe obecnie są w Batumie prawie zupełnie wypróżnione; bracia Nobel i towarzystwo Consolidated wyeksportowali prawie wszystkie zapasy; na Wschód poszło tylko 2.000 blaszanek.

W styczniu przyływ towarów naftowych z Baku do Batumu był tak mały, że pomimo iż wywóz z Batumu był nieznaczny, przewyższył on przywóz o 1 mil. pudów. Ruch towarów naftowych z Baku do Batumu i z Batumu w styczniu tego roku ilustruje następująca tablica (cyfry podane w tysiącach pudów):

	Dowie- ziono	wywie- ziono	Zapasy 1. lutego 1906
Nafty rafinowanej			
lekkiej	24	1.000	1.220
Nafty ciężkiej (olej solarowy)	40	187	266
Destylatu naftowego	—	—	—
Smarów:			
maszynowego	106	45	192
wrzecionowego	3	—	23
cylindrowego	2	3	6
Destylatu na smary	18	—	46
Mazutu	58	29	197
Innych produktów	1	—	5
Razem	252	1.264	1.998

Dowóz odbywał się koleją, która dopiero od połowy stycznia funkcjonowała. Zapasy produktów naftowych w Batumie są tak nieznaczne, jak jeszcze nigdy nie były wynosząc niespełna 2 miliony pudów.

Wywiezione w styczniu 1.264 tysiące pudów rozdzielały się w następujący sposób pomiędzy poszczególne kraje: do Anglii poszło 588 tysięcy pudów, czyli 25% zwykłej normy; do Francji 28 tys. pud.; do Austrii 63 t. p. (smary); do Hiszpanii 41 t. p.; do Odessy i Mikołajowa 308 t. p. i do Aleksandryi 308 t. p.; do Turcji w blaszankach wywieziono tylko 6 tysięcy pudów.

* * *

Z Baku nam piszą:

Produkcja ropy w pierwszej połowie lutego (starego stylu) wynosiła 14·9 milionów pudów; w tej liczbie 5·3 milionów pudów na Bibi-Ejbie; spodziewać się więc należy, że produkcja za cały miesiąc luty dojdzie do 30 milionów, czyli będzie prawie taka sama jak w styczniu; jest to 60 proc. normalnej produkcji. Wszystkie okoliczności przemawiają za tem, że produkcja wzrastać będzie, jednakowoż obecnie Baku nie posiada tej ilości ropy, która byłaby w stanie pokryć zwykłe zapotrzebowanie; już obecnie maneo w produkcji przez 5 miesięcy zimowych wynosi 100 milionów pudów; to też ceny ropy i mazutu trzymają się wysoko; ostatnie transakcje zawarto po 26—26½ kopiejek za pud ropy i 30—31 kopiejek za pud mazutu.

Kolej Syzrańsko-Wiaziemska kupiła 5 milionów pudów mazutu po 37·9 kopiejek franco stacya Batraki; jest to cena bardzo wysoka; inni konsumenci wstrzymują się z zakupem większych ilości, oczekując zniżki ceny, lecz ta jest wątpliwą wobec wyników produkcji na Kaukazie i trzeba przypuszczać, że jeszcze co najmniej rok upłynie, nim w Rosyi przywrócone zostaną dawniejsze stosunki naftowe; według wszelkiego prawdopodobieństwa najkrytyczniejszy okres nastąpi w jesieni roku obecnego przy zamknięciu nawigacyi na Wołdze.

†

Ś. p. Wiktor Kolosvary.

17. b. m. zmarł w Krakowie ś. p. Wiktor Kolosvary, b. dyrektor kolei państwowej w Krakowie. Zmarły na stanowisku dyrektora kolejowego oddał bardzo wielkie i niezapomniane usługi przemysłowi naftowemu w tym właśnie okresie, kiedy przemysł naftowy w kraju naszym zaczynał przybierać cechy przemysłu wielkiego, kiedy rozwijać się zaczęły kopalnie w zachodniej Galicyi i kiedy zaczęły powstawać większe rafinerie nafty; dzięki zarządzeniom ś. p. Kolosvarego ekspedycya i transport ropy i produktów naftowych były znacznie ułatwione na pojedynczych stacyach; za pośrednictwem i staraniem ś. p. Kolosvarego odbywały się pierwsze próby u nas opalania lokomotyw olejami naftowymi. Jeszcze do dziś dnia w krakowskiej dyrekcji kolejowej żyje tradycya wielkiego dyrektora-obywatela, który uczył podwładnych, że kolej powinna być na usługach publiczności i przemysłu; do dziś dnia krakowska dyrekcya kolejowa pierwsza zawsze i nadzwyczaj skrupulatnie udziela wszelkich informacji i dat towarzystwu, które reprezentuje nasz przemysł i jest pod tym względem dobrym wzorem do naśladowania; jeszcze żyje tam duch ś. p. Kolosvarego. Ś. p. Kolosvary jako urzędnik-obywatel, nie był nigdy formalistą gdy chodziło o zrobienie czegoś pożytecznego dla kraju; znanym był nawet jego zatarg z b. ministrem kolejnictwa eks. Bilińskim o formalności przy załatwianiu niektórych spraw, ale z zatargu tego ś. p. Kolosvary wyszedł zwycięsko i od tego czasu był jeszcze więcej ceniony przez ministra kolei, posiadał jego zupełne zaufanie. Krajowe Towarzystwo naftowe, niejednokrotnie przy rozmaitych okolicznościach, jak przy ustąpieniu ś. p. Kolosvarego ze stanowiska dyrektora kolei i innych, dawało w listach i telegramach dowody swej czei i szacunku zasłużonemu dla kraju obywatelowi. Dzisiaj tych kilka słów

w naszym piśmie niech będą dowodem wdzięczności naszego przemysłu dla zasług zmarłego. Cześć Jego pamięci.

KRONIKA.

Walne Zgromadzenie Krajowego Towarzystwa naftowego odbędzie się w Drohobyczu w poniedziałek dnia 2 kwietnia b. r. o godzinie 3-ej popołudniu w sali Klubu Towarzystwa z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia.

2. Sprawozdanie z działalności Towarzystwa w r. 1905.

3. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej z wnioskiem o udzielenie absolutorium Wydziałowi.

4. Zmiana statutów Towarzystwa.

5. Wybór Wydziału: a) Prezesa, b) 2 Wiceprezesów, c) 12 członków Wydziału, d) 3 członków Komisji kontrolującej.

6. Wnioski i interpelacje.

Ogólne Zgromadzenie Gal. Towarzystwa magazynowego dla produktów naftowych odbędzie się we Lwowie, dnia 31 marca b. r. o godzinie 10 przedpołudniem w lokalu Towarzystwa ul. Trzeciego Maja l. 19, z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie i skonstatowanie zdolności do powzięcia uchwał.

2. Odczytanie protokołu poprzedniego Ogólnego Zgromadzenia.

3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności za rok 1905.

4. Sprawozdanie komisji rewizyjnej z wnioskiem o udzielenie Dyrekcji i Radzie Nadzorczej absolutorium.

5. Wniosek Rady Nadzorczej co do rozdziału zysku za rok 1905.

6. Wybór jednego zastępcy członka Rady w miejsce dr. Steczkowskiego.

7. Wybór komisji rewizyjnej na rok 1906.

8. Samoistne wnioski członków.

Personalialia. Autoryzowany inż. górniczy p. Feliks Drobnik przeniósł się z Dźwiniacza do Borysławia.

Długoletni dyrektor „Anglobanku“ i Towarzystwa akcyjnego „Schodnica“, radca komercyjny p. Emanuel Zillich. przeszedł z powodu nadwątłego zdrowia w stan spoczynku.

Do Krajowego Towarzystwa naftowego przystąpili nowi członkowie: pp. Juliusz Eiffermann, Natan Goldhammer, Adolf Kiesler, S. L. Kreppel, Chiel Morgenstern, Bronisław Rappaport, Jakób Spitzmann, Salomon Spitzmann, Kopalnia „Światowid“.

Dom handlowy dla interesów przemysłowo-naftowych we Lwowie. Oddawna odczuwać się u nas dawał brak biura, któreby udzielało dokładnych informacji handlowych przemysłowcom naftowym, a w szczególności osobom z przemysłem naftowym nieobeznanim, a chętnym do zawierania interesów naftowych. Czyniąc zadość tej potrzebie założyli pp. Ostrowski & Cudek firmę protokołowaną. „Dom handlowy dla interesów przemysłowo-naftowych we Lwowie“, ul. Kopernika 1. 21.

Nowa taryfa przewozowa dla nafty obowiązywać będzie w Niemczech od 10 marca 1906 r. Wedle nowej, wyjątkowej taryfy III., zrównaną zostanie nafta austriacka pod względem taryfowym z naftą rosyjską, co w dalszych zwłaszcza relacjach oznacza zniżkę około 50⁰/₀.

Gal. Karpackie Towarzystwo naftowe. Produkcja ropy w pierwszym półroczu r. 1905/06 w porównaniu z tym samym okresem roku 1904/06 obniżyła się; zniżkę produkcji oznaczono w bilansie na 150.000 kor. W drugim półroczu r. 1905 nie zdołano również podnieść produkcji, gdyż w wielu szybach musiano zaprzestać wiercenia, a długotrwałe instrumentacje przyczyniły się w wysokim stopniu do podniesienia kosztów produkcji. Z tych powodów konto produkcji surowca wykazuje prawdopodobnie znaczne straty. Koszta ruchu, które w ostatnim bilansie wynosiły 2.3 mil. koron, i odpisy w wysokości 1.4 mil. koron nie doznają w bilansie r. 1905/06 prawie żadnej zmiany. Konto strat i zysków w bilansie r. 1904/05 wykazuje w rubryce „Kopalnie nafty i rafinerie“ zysk 5 mil. koron, o milion koron niższy od roku poprzedniego, a rok obecny przyniesie prawdopodobnie dalszą zniżkę w tej samej wysokości. Ewentualna dywidenda, musiałaby być wobec strat jakie przynoszą kopalnie ropy, wypłaconą z zysków rafinerii i fabryki narzędzi wiertniczych. Jest to jednak wśród obecnych warunków mało prawdopodobnym i przypuszczać należy, że w roku obecnym dywidenda wypłaconą nie zostanie. („Neue Freie Presse“).

Borysławskie Towarzystwo transportowe i magazynowe stara się o koncesję na rurociąg w Tustanowicach.

P. W. H. Mac Garvey zaangażował się także i w przemysłe naftowym Kalifornii. W ostatnich czasach powstała spółka udziałowa „The California Petroleum Refineries Ltd.“, która zamierza budować rafinerię w San Luis Bay, niedaleko Harford, jednego z najważniejszych portów naftowych na amerykańskim wybrzeżu Oceanu spokojnego. Rafineria przerabiać będzie ropę Towarzystwa „Graciosa Oil Co.“. Kopalnie Tow. „Graciosa Oil Co.“ położone w obszarze naftowym Santa Maria, dostarczają ropy nadzwyczaj lekkiej, którą dotychczas sprzedawano po cenie 75 cent. amer. organizacji „Standard Oil Co.“. Wobec zamierzonej przez Tow. „Standard Oil Co.“ dalszej redukcji ceny surowca, postanowiło Tow. „Graciosa

Oil Co.“ zorganizować konsorcjum dla budowy własnej rafinerii, i usiłowania wspomnianego Towarzystwa uwięzione zostały pomyślnym rezultatem. Wedle doniesienia gazety „Pacific Oil Reporter“, urządzoną będzie rafineria, na razie na przeróbkę 1500 barylek dziennie. Prezydentem Towarzystwa „The California Petroleum Refineries“ jest p. Simon Symons, w skład dyrekcyi wchodzi pp. W. H. Mac Garvey, Charles Symons, Thomas Stoker, John Hay, Izak Liebes i Henry Crocker. Technicznym dyrektorem zamianowano p. L. A. Phillips'a.

Produkcja wosku ziemnego w Galicji w ubiegłym roku wynosiła 282 wagony i rozdzielała się pomiędzy poszczególne miejscowości w sposób następujący: Borysław 226 wagonów, Dźwiniacz 35 wagonów, Starunia 21 wagonów; głównym rynkiem zbytu wosku galicyjskiego jest Ameryka, dokąd głównie bywa sprowadzany dla izolacyi kabli elektrycznych, i Niemcy, gdzie bywa używany do przeróbki na cerezynę. Cena wosku w roku ubiegłym wynosiła dla gorszych gatunków (Dźwiniacz i Starunia) 110—120 kor. za cetnar, dla lepszych gatunków o wyższej topliwości (Borysław) dochodziła do 160 koron.

Cła różniczkowe na ropę i naftę. W końcu lutego debatowano znów w parlamencie niemieckim z okazji zawarcia prowizoryum handlowego z Ameryką nad możliwością ustanowienia cła różniczkowego na ropę i naftę na wzór Francji lub podwyższenia specjalnie cła na naftę amerykańską. Rząd nie przychylił się do rezolucyj stawianych przez niektórych posłów, nie chcąc wojny cłowej z Ameryką i oświadczył się za pozostawieniem dawnego cła na ropę i naftę w kwocie 6 marek niezależnie od proveniencji produktu.

Konsumpcja benzyny motorowej używanej przy automobilach ogromnie wzrosła. Pierwsze miejsce pod tym względem zajmuje Francja do której w roku ubiegłym importowano 27,369 ton benzyny, gdy w roku 1904 — 13,027, a w roku 1903 tylko 4,659 ton. Do Niemiec w roku 1905 importowano 17,960 ton, a w r. 1904 — 11,355 ton.

Opalanie okrętu odpadkami nafty. Dotąd jeden tylko statek-wojenny austriacki jest opalany płynnym materiałem opałowym, a mianowicie olejem niebieskim dostarczany do Poli przez rafinerię tryesteńską. Rocznie zużywa się tego materiału 6 wagonów po cenie 5 koron za tonnę. Ceny węgla angielskiego (Cardiff) w Poli wynoszą 23 do 24¹/₂ kor. za tonnę.

Do dzisiejszego numeru dołączamy tabelę statystyczną galicyjskiego przemysłu naftowego i woskowego w r. 1905.

Ceny produktów naftowych
z początkiem marca.

Ropa. Schodnica k. 3-39 Borysław k. 2-89.
Urycz k. 3-54 za 100 kg. loco Drohobycz w cysternie, oferują znacznie niżej.

Nafta. Standard k. 39-50—40-50. cesarska k. 41-00—41-00 Wiedeń w cysternach.

Benzyna. Rafinowana (0-700) k. 36—38 (0-7³⁰/₄₀) k. 33—34.

Benzyna eksportowa k. 13-50—14-50 loco Wiedeń; popyt ożyw.

Benzyna motorowa k. 16—18; popyt ożyw
Gazolina (0-6⁴⁰/₅₀) k. 48—56. Popyt ożyw.

Oleje. Olej niebieski k. 2-30—2-50 loco fabryka w cysternie; popyt ożyw.

Oleje rafinowane (0-885) k. 13-50—10-50, wrzecionowy k. 16-50—18-50, maszynowy lekki k. 23—25, ciężki k. 28—31, cylindrowy k. 40—50, rosyjski Szybajewa k. 34—37 loco Wiedeń.

Parafina. Cena stała Miękka w łuskach k. 35—42, twarda k. 45—48, czyszczona k. 60—65, parafina amerykańska w łuskach m. 48—50 loco Rotterdam, czyszczona m. 56—58 loco port niemiecki.

Cerezyzna. Naturalna k. 128—130, sorty czyszczone k. 160—178.

Wosk ziemny: popyt słaby.

punkt topl. 72/73° C k. 160—162

67/68° C k. 144—145

gorsze gatunki k. 90—92.

Nafta amerykańska loco Hamburg m. 7-10 za 50 kg. Popyt ożyw.

**Najstarszy
i największy
DOM EKSPORTOWY**
całej monarchii austr.-węgiersk.
Rok założ. 1852

wysyła na żądanie wielki cennik z 1000
ilustracjami zegarów, wyrobów jubilerskich, towarów z chińskiego srebra,
instrum. muzycz. i opt. darmo i opł.

F. PAMM, KRAKÓW, ul. Zielona 3.

Kazimierz Koszkiewicz

em. c. k. starszy komisarz górniczy, b. naczelnik c. k. Urzędów górniczych okręgowych w Drohobyczu i Jaśle

otworzył w Sanoku Biuro jako autoryzowany inżynier górniczy.

Tenże wykonuje wszelkie czynności, wchodzące w zakres kopalnictwa tak minerałów astrzeżonych (węgiel, rudy i t. d.) jak i minerałów żywicznych (nafta, wosk ziemny) — a w szczególności: sporządza plany sytuacyjne, przeprowadza pomiary, zastępuje strony przed władzami, przeprowadza badania geologiczne terenów i wydaje ocenę ich wartości i t. d. i t. d.

Roman Bachowski

Biuro techniczne i informacyjne
w Borysławiu

wykonuje wszelkie roboty rysunkowe i prace techniczne wchodzące w zakres spraw naftowych, udziela informacji w sprawach naftowych i pośredniczy w kupnie i sprzedaży terenów naftowych i procentów.

Wykonane przez Biuro dokładne mapy Borysławia i Tustanowic w skali katastralnej z wszystkimi obecnie znajdującymi się kopalniami i szynami są każdego czasu do nabycia w Borysławiu (ul. Kościuszki), lub we Lwowie w biurze Krajowego Towarzystwa naftowego (ul. Słowackiego l. 3).

Poczt. Kasa oszcz. Nr. 74046.

Telefon Nr. 905.

Ostrowski & Cudek

Dom handlowy dla interesów przemysłowo-naftowych

we LWOWIE, ul. Kopernika 1. 21.

Przeprowadza: Kupno i sprzedaż udziałów kopalnianych, kupno i sprzedaż ropy.
Organizuje: Spółki naftowe z drobnymi udziałami. Poleca: Przedsiębiorców wiert-
niczych do wierceń akordowych.
Ofiarujemy usługi jako eksperci przy wszelkich transakcyach z przemysłem na-
ftowym łączność mających.

Dla wygody naszych P. T. Klientów urządziliśmy

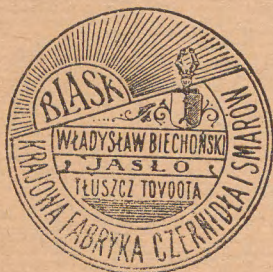
Biuro techniczne

które pozostaje pod kierownictwem inżyniera Seweryna Blaima.

Sporządzamy: Pomiary i niwelacje terenów, plany sytuacyjne terenów, kopalń
i szybów naftowych, zgłoszenia kopalń do władz górniczych, profile otworów
świdrowych i wszelkie czynności w zakres miernictwa wchodzące.

Posiadamy bogato zaopatrzonego zbiór kopii map katastralnych.

Adres dla telegramów: Ostrowski Cudek Lwów.

BLASK KRAJ. FABRYKA CZERNIDŁA
i SMARÓW inż. WŁADYSŁAWA
BIECHOŃSKIEGO w JAŚLE

wyrabia:

Waselinę żółtą i czarną naturalną

najlepszy środek do czyszczenia i konserwowania skór, uprząży,
metali etc., w puszkach blaszanych po 1 i 5 kg., w beczkach
po 25, 50, 100 i 200 klg.

Tłuszcz Tovoot

Jedyny stały smar do maszyn po raz pierwszy w kraju
wyrabiany, przewyższający swoją smarnością i wy-
datnością wszelkie podobne wyroby zagraniczne. W puszkach blaszanych 5 kg.
W beczkach po 25, 50, 100 i 200 kg.

Wylączne zastępstwo:

K. Medveczky

Biuro handlowo-komisowe, LWÓW, Szeptyckich 14.

Filie i składy: Borysław i Zagórz.

BERNARD POŁONIECKI

właściciel Księgarni Polskiej

we Lwowie, ul. Akademicka l. 2 a i ul. Klementyny Tańskiej l. 1.

Skład Fortepianów i Pianin

zaopatrzony w instrumenty z pierwszorzędných fabryk, jak:

Ehrbara, Heizmanna, Schmida, Stingla, Hamburgiera i wielu in.

Wypożyczalnia nowych instrumentów.

Zastępstwo dla Galicyi Steinwaya, Blüthnera, Schiedmayera i Dörra

PIANOLI

Głosy wybitnych artystów o doskonałości Pianoli:

Józef Sliwiński: ...ale aby duszę muzyki, jej wyraz, subtelne cieniowanie w uderzeniu i w tempie, aby to wszystko można osiągnąć bez poruszania klawiszy palcami, wydało mi się nieprawdopodobnem. — Alfred Grünfeld: Zdziwienia swego jakie wywarła dziś na mnie gra Pianoli zaledwie opisać mogę. Pełny uduchowania wyraz gry tej, skończenie ludzkie oddanie gry pianisty jest cudowne. — Saint-Saëns: Ogromnie zainteresowany i z wielką przyjemnością przysłuchiwałem się grze na Pianoli z metrostylem. — Dr. Edward Grieg: Słyszałem Pianolę z metrostylem i uważam ją za niezmiernie ciekawą i podziwiania godną. — Józef Joachim: Uważam Pianolę z metrostylem za wynalazek największej wartości w zakresie muzyki.

TOWARZYSTWO dla handlu, przemysłu i rolnictwa we Lwowie

VEREIN FÜR HANDEL, GEWERBE UND AC. ERBAU IN LEMBERG.

Wylączne zastępstwo na Galicyę:

Fabryki rur Mannesmanna w Komotau, c. k. fabryki lin drucianych w Przybramie, oraz Galicyjskiego karpackiego naftowego Tow. przedtem Bergheim & Mac Garvey w Glinniku maryampolskim.

Dyrekcya we Lwowie, Ossolińskich 15. * Filie Towarzystwa w Gorlicach, Borystawiu i Potoku.

Adres telegraficzny:
Towarzystwo handlowe Lwów, Ossolińskich.

Konto p. k. o. 825 991.
Rach. bieżący w Banku krajow.
Telefon Nr. 168.

Telegramm-Adresse:
Handelsverein Lemberg, Ossolińskich.

Towarzystwo dostarcza:

Rury wiertnicze, gazowe, pompowe, do wodociągów i inne wszelkiego rodzaju. Maszyny i kotły parowe. Narzędzia wiertnicze. Liny druciane we wszelkich wymiarach. Kompletne urządzenia do elektrycznego oświetlania. Fittingi, kurki, połączenia itp. Wszelkie materiały potrzebne tak przy instalacji jak i popędzie maszynowym.

astępując firmy lub sprowadzając towary, towarzystwo kieruje się przede wszystkim myślą przewodnią dostarczenia swojej klienteli maszyn, narzędzi i materiałów pierwszorzędnej jakości.